

РЕШЕНИЕ

№ 27980

гр. София, 11.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6648** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Й. П., с ЕГН - [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], ет. 2, ап. 6, чрез процесуалния му представител адв. И. В. Д.-Х. от САК, със съдебен адрес и адрес за призоваване и съобщения в [населено място], ул. „О. П.“ № 78, ет. 2, ап. 7, срещу Решение № 441 от 09.02.2026 г. по н. а. х. дело № 14697/2025 г. на 121 с-в, СРС, Н.О., с което е потвърдено наказателно постановление № 25-4332- 009260/08.05.2025 г. на Началник сектор в СДВР отдел Пътна полиция – СДВР. С НП на И. Й. П. на основание чл.183 ал.4 т.6. ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.104А ЗДвП и са му отнети 10 контролни точки на основание Наредба №13-2539 на МВР, на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1. ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.137А ал.1 ЗДвП и са му отнети 10 контролни точки по Наредба №13- 2539/17.12.2012 г. на МВР и на основание чл.183 ал.5 т.1. ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.6 т.1 ЗДвП и са му отнети 8 контролни точки на основание Наредба №13-2539 на МВР.

С жалбата се твърди, че са налице касационните основания, предвидени в НПК, а именно-нарушен е материалният закон, допуснати са съществени нарушения на процесуалните правила, както и наложеното наказание е явно несправедливо. Наказателно постановление № 25-4332-009260/08.05.2025 г., изд. от Д. Д. Д. - началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР е незаконосъобразно поради допуснато неправилно приложение на материалния закон, както и

поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид изложеното, се иска съдът да отмени изцяло решение № 441 от 09.02.2026 г. по н. а. х. дело № 14697/2025 г. на 121 с-в, СРС, Н.О., като незаконосъобразно, неправилно и необосновано, като вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло Наказателно постановление № 25-4332-009260/08.05.2025 г., изд. от Д. Д. Д. - началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР като незаконосъобразно поради допуснато неправилно приложение на материалния закон, както и поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ведно със законните последици.

Отделно от това се иска съдът да приеме, че е налице маловажен случай, претендират се и разноски в настоящото производство, както и за производството пред СРС.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява не от адв. Х. от САК.

Ответникът по касационното производство - началник на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи - отдел „Пътна полиция“ /началник сектор СДВР, отдел ПП/, редовно призован, не се явява и представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, и е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На дата 14.02.2025 г., след 17.00 часа свидетелите И. К. Г. и И. С. И. и двамата служители в отдел Специализирани полицейски сили към СДВР се намирали в патрулен автомобил в района на [улица]в [населено място].

Около 17.22 часа вниманието им привлякъл водач на товарен автомобил „С. Джъмпер“ с рег. [рег.номер на МПС] , който движейки се по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], на кръстовището с [улица], при извършване на маневра ляв завой, преминал на червен сигнал на светофарната уредба, работеща при нормален режим. Водачът бил спрял за проверка и установен като И. Й. П.. Същият бил без обезопасителен колан и ползвал мобилен телефон по време на движение без устройство освобождаващо ръцете. След справка с ОДЧ-ЗО било установено, че СУМПС на жалбоподателя било обявено за невалидно СУМПС, като същото било иззето с Протокол за доброволно предаване от същата дата. Свидетелите повикали за съдействие колеги на ОЗ РУ-СДВР и на място се явил свидетелят З. Д. И. - полицай от ОЗ РУ-СДВР.

Свидетелят З. Д. И. съставил и връчил надлежно на жалбоподателя АУАН № Г./14.02.2025 г., без възражения от негова страна.

Няма данни по административнонаказателната преписка, жалбоподателят да се е възползвал от възможността, предоставена му по чл.44 ал.1 ЗАНН.

Наказателният орган възприел изцяло фактическата обстановка, установена от контролните органи и издал атакуваното наказателно постановление.

Гореизложената фактическа обстановка била установява от показанията на свидетелите И. П., П. Ц., Д. З. и В. Д., както и от административно-наказателната преписка.

За да потвърди наказателното постановление в обжалваната му част СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице.

АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му /заповед № 8121к-12047/12.09.2024 г./, като в тази връзка възраженията в жалбата са приети за неоснователни. В заповед №513з-4530/31.05.2022 г. фигурирала и длъжността заемана от актосъставителя З. Д. И., а от заповед №513з-1857/15.02.2024 г. било видно и каква точно длъжност заема И. към датата на съставяне на АУАН.

Поради гореизложеното, от правна страна съдът приел, че АУАН и НП са издадени в предвидените в ЗАНН преклузивни срокове, без допуснати нарушения на процесуалните правила, като притежават необходимото съдържание по чл.42 и чл.57 ЗАНН. Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на жаллоподателя за нарушения на чл.42 ал.1 т.4 ЗАНН и чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН, тъй като и в АУАН, и в НП точно и подробно са описани твърдените нарушения, вкл. датата и място на извършване.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП.

Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити. Индивидуализирани са отделните нарушения, като ясно са посочени нарушените правни норми, фактическите констатации и правните основания за налагането на санкциите. Нарушенията са надлежно установени, като въз основа на сведения на очевидци.

По т. 1 от НП - нарушение на чл.104А ЗДвП:

Съгласно разпоредбата на чл. 104А ЗДвП /редакция от 10.05.2024 г., ДВ бр.41/10.05.2024 г./, на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. Впоследствие, с ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г., разпоредбата е промената като е посочена забрана за използване на мобилно устройство за комуникация или друго мобилно устройство по време на управление на превозното средство освен чрез устройство, позволяващо използването без участие на ръцете му или чрез системите за комуникация и управление, с които е оборудвано превозното средство. Съдът е събрал доказателства, които настоящата инстанция също възприема, че П. е осъществявал разговор по това устройство, заради объркан адрес на доставка, което изключва той да е ползвал сканиращото устройство, тъй като с него не се осъществява телефония. Индиция, че е използвал именно мобилен телефон по време на управление на товарния автомобил, а не сканиращо устройство е

фактът, че АУАН е подписан от жалбоподателя без възражения и същият, и впоследствие не е подал възражение по реда на чл.44 ал. 1 ЗАНН, предвид това жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му нарушение по 104А ЗДвП /редакция от 10.05.2024 г., ДВ бр.41/10.05.2024 г./. Правилно и законосъобразно му е наложена глобата, предвидена в чл.183 ал.4 т.6. ЗДвП в редакцията към датата на нарушението в размер на 50 лв. и са му отнети 10 контролни точки на основание Наредба №13-2539 на МВР, поради което по т.1 НП като правилно и законосъобразно, НП е потвърдено за това нарушение.

По т.2 от НП - нарушение на чл.137А ал.1 ЗДвП:

Управлението на МПС без използването на обезопасителния колан, с който е оборудван автомобила е нарушение по чл.137А ал.1 ЗДвП и е наказуемо по чл.183 ал.4 т.7 ЗДвП.

В настоящото производство СРС е събрал гласни доказателства - показания на свидетелите-очевидци И. К. Г. и И. С. И., които са категорични, че лично са възприели нарушението след спирането на водача, изначално провокирани от поведението му да премине на червен сигнал на светофарната уредба.

Свидетелите категорично потвърждават в АУАН, като той е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179 ал.1 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, поради което правилно съдът го е кредитирал изцяло.

Касационната инстанция също приема, че на процесната дата и място, П. е бил без поставен обезопасителен колан и така е управлявал товарния автомобил.

С разпоредбата на чл.183 ал.4 т.7 пр.1 ЗДвП, /към датата на нарушението/, е предвидена санкция за водач на МПС, който не изпълнява задължението си за използване на предпазен колан във фиксиран размер от 50 лв. На жалбоподателя правилно са отнети и 10 контролни точки на основание чл.6 ал.1 т.18 от Наредба №13- 2539/17.12.2012 г. на МВР, поради което и по т.2, наказателното постановление правилно е било потвърдено от СРС.

По т. 3 от НП - нарушение на чл. 6 т.1 ЗДвП:

Касационната инстанция също възприема, че от събраните и кредитирани доказателства по делото се установява извършването на нарушението по чл. 6 т. 1 ЗДвП, като без значение за състовомерността на същото е на какво разстояние от него са се намирали полицейските служители в патрулния автомобил. Релевантното в случая е, че и двамата очевидци са възприели лично и непосредствено поведението на жалбоподателя - че същият е преминал на кръстовището, образувано от [улица]с [улица]на червен сигнал на светофарната уредба. СРС е изискал от Столична община схема на процесния участък и от нея категорично се установява наличието на светофарна уредба /трифазна/. От обективна страна, същият като водач на моторно превозно средство (по смисъла на § 6 т. 11 от ДР на ЗДвП) е навлязъл и преминал в нарушение на пътната сигнализация, осъществявана от светофарна уредба в нормален режим на работа, като чл. 7 т. 1 б. "б" от Наредба №17/01 г. предвижда, че при регулиране на движението на ППС с немигаща червена светлина, означава "преминаването забранено".

С горното си поведение, П. е осъществил състава на чл.6 т.1, което като правна квалификация е вярно отразено от административнонаказващия орган. Съгласно разпоредбата, участниците в движението съобразяват своето поведение със светлинните сигнали. Налице е и съответствие между квалификацията на нарушението и словесното му изписване.

На жалбоподателя е наложено съответстващото на нарушението административно наказание по чл. 183 ал.5 т. 1 ЗДвП глоба в размер на 100 лв. /редакция към датата на извършване на нарушението/, за водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава

преминаването. Правилно и законосъобразно съгласно Наредба №13-2539 на МВР са отнети и 8 контролни точки, поради което НП следва да се потвърди изцяло.

Предвид три доказано извършени нарушения искането за прилагане на разпоредбата за маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН, настоящата инстанция същото намира за неоснователно, предвид и Справка картон на водача П., който има издадени и влезли в сила 47 бр. ЕФ и 5 бр. наказателни постановления, всички те за неизползван обезопасителен колан и използване на мобилен телефон по време на управление на МПС, което го определя като лице, придобило противообществени навици.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила. В тази връзка искането на касаторката за присъждане на разноски следва да бъде оставено без уважение. Предвид гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 63в, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 441 от 09.02.2026 г. по н. а. х. дело № 14697/2025 г. на 121 с-в, СРС, Н.О.

Решението е окончателно.